

RIKSDAGENS SVAR 116/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till veterinärvårdslag och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till veterinärvårdslag och till vissa lagar som har samband med den (RP 81/2009 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 7/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att det skyndsamt utreds vilket behovet av veterinärer är inom veterinärvården och om det eventuellt behöver utbildas fler veterinärer.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Veterinärvårdslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och tillsynen över övriga veterinärtjänster. Lagen har dessutom till syfte att säkerställa tillsynen över livsmedelssäkerheten och över djurs hälsa och välbefinnande.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på veterinärtjänster, på tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung, annan tillsyn över livsmedelssäkerheten och tillsynen över hygien vid djurhållning, på bekämpningen och förebyggandet av djursjukdomar samt på djurskyddet.

Bestämmelser om tillsyn som hör till tillämpningsområdet för denna lag finns dessutom i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjuk-

domar (55/1980), lagen om bekämpning av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960), djurskyddslagen (247/1996), lagen om transport av djur (1429/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) och lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter antingen i nyttsyfte, som sällskap eller som hobby, renar, hägnade däggdjur och fåglar samt odlade bin och vattendjur, dock inte försöksdjur som avses i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen,

2) *nyttodjur* husdjur som hålls för jordbruk eller annan näringsverksamhet eller utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

3) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd och sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp och utfärdande av veterinärintyg, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande, förebyggande hälsovårdsarbete samt avlivning av djur,

4) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges på grundval av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatsen eller på en vanlig veterinärmottagning, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den,

5) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats plötsligt och allvarligt, vårdåtgärder av förstahjälpstyp och avlivning av djur på djurskyddsgrunder,

6) *privat veterinärtjänsteproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroanstalt som tillhandahåller veterinärtjänster.

2 kap.

Myndigheter

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

5 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

6 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Länsstyrelsen ordnar med sådan regelbunden tillsyn som hör till villkoren för Europeiska unionens direkta jordbruksstöd när det gäller livsmedel, anmälan av djursjukdomar och djurs välbefinnande och som Europeiska unionens rättsakter om djurs välbefinnande förutsätter. Tillsynen sker genom stickprov. Länsstyrelsen deltar i den tillsyn som avses i djurskyddslagen antingen självmant eller när den lokala djurskyddsmyndigheten ber om att uppgifterna ska överföras på länsstyrelsen.

7 §

Kommunen

Varje kommun ordnar inom sitt område med grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp samt med tillsyn över livsmedelssäkerheten och skötseln av för kommunalveterinären

föreskrivna uppgifter i enlighet med vad som bestäms i denna lag. I kommunen sköts dessa uppgifter av en nämnd eller något annat av kommunen utsett kollegialt organ. Det som denna lag föreskriver om kommuner gäller också samkommuner och samarbetsområden enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009).

Kommunen kan komma överens med en annan kommun eller en samkommun om att en uppgift som enligt denna lag ska skötas av kommunen och där behörigheten tillkommer eller kan överföras på en tjänsteinnehavare anförtros en annan kommuns eller en samkommuns tjänsteinnehavare under tjänsteansvar. En samkommun får ingå avtal som avses ovan, om samkommunens medlemskommuner har gett sitt samtycke till det.

3 kap.

Planering av veterinärvården

8 §

Riksomfattande program

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett riksomfattande program för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och för tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag. Programmet ska innehålla allmänna mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Programmet ska ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Programmet utgör en del av det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet och en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetande av det riksomfattande programmet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksprogram för livsmedelstillsynen och en tillsynsplan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

9 §

Regionala planer

Länsstyrelsen ska utarbeta en regional plan för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på länsstyrelsens område. Planen ska innehålla regionala mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen.

Det riksomfattande programmet ska beaktas i den regionala planen. Planen ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum.

Bestämmelser om länsstyrelsens skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

10 §

Kommunala planer

Kommunen ska utarbeta en plan för de veterinärtjänster som den ordnar samt för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på kommunens område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänster, tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Vid planeringen av hur tjänsterna ska dimensioneras ska de tjänster beaktas som privata veterinärtjänstproducenter tillhandahåller på kommunens område.

Det riksomfattande programmet och den regionala planen ska beaktas i kommunens plan. Kommunens plan ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Länsstyrelsen styr utarbetandet av kommunala

planer och övervakar att de genomförs samt utvärderar utfallet av dem.

Bestämmelser om kommunens skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

4 kap.

Kommunal veterinärvård

11 §

Grundläggande veterinärtjänster

Kommunen ska ordna med grundläggande veterinärtjänster som är tillgängliga vardagar under tjänstetid för husdjur som kommuninvånarna och sammanslutningar med hemort i kommunen håller. För andra husdjur än nyttodjur ska dock tjänsterna ordnas bara, om sådana tjänster inte annars finns tillgängliga inom samarbetsområdet.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska kommunen inom ramen för de grundläggande veterinärtjänster som tillhandahålls inom kommunens område för nyttodjur se till att en veterinär som kan besöka djurhållningsplatserna är tillgänglig på vardagar under tjänstetid.

12 §

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram får upprättas av livsmedelsföretagare som avses i livsmedelslagen och föreningar som företräder dem.

Med riksomfattande djurhälsovårdsprogram avses i denna lag ett program

1) som gäller hälsovård för nyttodjur som hålls för livsmedelsproduktion,

2) som det är frivilligt för ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur att gå med i,

3) som ger ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur som avses i programmet tillgång till tjänster med samma innehåll som i programmet,

4) som kräver att ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur och en veterinär ingår avtal om

regelbundna veterinärbesök inom ramen för de grundläggande veterinärtjänsterna och åtgärder för att upprätthålla och främja hälsa och välbefinnande hos alla nyttodjur på djurhållningsenheten, förbättra djurhållningsenhetens ekonomiska resultat och höja säkerheten och kvaliteten på livsmedel av animaliskt ursprung, samt

5) som det finns en behörig uppföljningsmekanism för.

13 §

Akut veterinärhjälp

Kommunen ska ordna med akut veterinärhjälp som är tillgänglig under alla tider på dygnet för husdjur som finns på kommunens område.

Kommunen ska ordna med jourtjänst för akut veterinärhjälp som behövs utanför tjänstetid i samarbete med andra kommuner inom ett jourområde som motsvarar en eller flera ekonomiska regioner eller ett eller flera landskap.

Den akuta veterinärhjälpen inom jourområdet ska ordnas så att små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen i huvudsak vårdas av annan personal än sådana husdjur där veterinärhjälpen förutsätter att en veterinär besöker djurhållningsplatsen. Från detta krav får man dock avvika i ett jourområde där djurtätheten är låg eller där små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen utgör en liten andel av alla husdjur som hålls inom jourområdet, eller när det av andra särskilda skäl är motiverat. För varje jourområde ska det ordnas med en centraliserad kontaktservice.

14 §

Tillgången på grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp

Den som behöver grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp ska ha tillgång till dem inom skälig tid och på skäligt avstånd med beaktande av de geografiska förhållandena.

15 §

Ordnan­det av tillsynsuppgifter

Kommunen ska sköta tillsynen över hygien­en vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung och annan tillsyn över livsmedels­säkerheten så som föreskrivs i livsmedelslagen eller med stöd av den.

Kommunen ska se till att förutsättningarna för skötseln av de uppgifter som kommunalveterinären har enligt de andra lagar som nämns i 2 § 2 mom. eller som åläggs kommunalveterinären med stöd av dessa lagar är sådana som avses i den regionala planen och det riksomfattande programmet.

16 §

Tjänsten som kommunalveterinär

Kommunen ska ha ett behövligt antal kommunalveterinärstjänster för skötseln av uppgifter enligt denna lag. En tjänst kan inrättas gemensamt för flera kommuner eller samkommuner eller för en kommun och en samkommun. Om en kommun har två eller flera kommunalveterinärstjänster, ska kommunen fastställa uppgiftsfördelningen mellan kommunalveterinärerna.

En kommunalveterinär ska vara legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsten som kommunalveterinär utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Ordnan­det av veterinärtjänster

Kommunen får ingå avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänst­producent.

18 §

Ordnan­det med lokaler och redskap

Om kommunen ordnar med tjänster enligt 11 och 13 § genom att producera tjänsterna själv,

ska kommunen ordna med de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på kommunens område.

Kommunen ska ordna med lokaler och redskap som fortlöpande behövs för skötseln av tillsynsuppgifter enligt 15 § 2 mom. och säkerställa att det finns den kompetens som behövs för användningen av redskapen.

5 kap.

Avgifter och ersättningar

19 §

Arvode och ersättningar till kommunalveterinärer

För tjänster som kommunalveterinärerna tillhandahåller med stöd av 11 och 13 § har de rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och ersättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 §

Avgifter och ersättningar som tas ut av privata veterinärtjänst­producenter

Om kommunen har ingått avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänst­producent, får den privata tjänst­producenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut högst den avgift som framgår av de anbudshandlingar som avtalet grundar sig på samt ersättning för sina resekostnader. En privat veterinärtjänst­producent får också ta ut ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

21 §

Avgifter som tas ut av kommunen

När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får kommunen hos husdjurets ägare eller innehavare för tjänster enligt 11 och 13 § ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som kommunen tillhandahåller och avlönandet av biträdande personal.

Kommunen får också ta ut en avgift för att täcka de kostnader som centraliserad kontaktservice enligt 13 § 3 mom. förorsakar den.

22 §

Kommunens deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur

Kommunen får delta i de kostnader som tjänster enligt 11 och 13 § förorsakar ägaren till eller innehavaren av ett husdjur.

23 §

Ersättning för tillsynsuppgifter

För utförandet av tillsynsuppgifter som avses i 15 § 2 mom. får kommunen ersättning av statsmedel. Ersättningen beräknas utifrån de direkta kostnader som tillsynen har förorsakat kommunen. Ersättningen får inte överskrida beloppet av de faktiska kostnaderna. Ersättning betalas inte för inspektioner och åtgärder som avses i 15 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om grunderna för den ersättning som betalas till kommunen och om det förfarande som ska iakttas vid betalningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Avgifter för statliga myndigheters prestationer

För statliga myndigheters prestationer enligt denna lag tas det ut avgifter till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

25 §

Statsandel

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms genom lag.

6 kap.

Tillsyn över privat veterinärvård

26 §

Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till länsstyrelsen i det län där tjänsteproducenten har sitt fasta verksamhetsställe. Om en privat veterinärtjänsteproducent inte har något fast verksamhetsställe, ska anmälan göras till länsstyrelsen i det län där det är meningen att veterinärtjänsterna huvudsakligen ska tillhandahållas.

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. Anmälan ska innehålla den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation samt uppgifter om tjänster, personal och tjänsteproducentens fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

27 §

Ansvarig veterinär

En privat veterinärtjänsteproducent som är en fysisk person ska vara en sådan veterinär som avses i lagen om utövning av veterinäryrket.

En privat veterinärtjänsteproducent som är en juridisk person ska i sin tjänst ha en i lagen om

utövning av veterinäryrket avsedd veterinär som ska ansvara för att veterinärtjänsterna ordnas i enlighet med kraven i denna lag (*ansvarig veterinär*). Uppgifter om den ansvarige veterinären ska ingå i den anmälan som avses i 26 §.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på undersökningsanstalter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) när de gör undersökningar som hör till veterinärtjänsterna.

28 §

Verksamhetsförutsättningar

En privat veterinärtjänsteproducent ska ha lokaler och redskap som med beaktande av verksamhetens art och omfattning är ändamålsenliga för de veterinärtjänster som tillhandahålls samt den personal som verksamheten förutsätter. Veterinärtjänsterna ska vara veterinärmedicinskt korrekta.

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls samt att inspektera en privat veterinärtjänsteproducents lokaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om detta behövs för att utöva tillsyn som föreskrivs i denna lag. Livsmedelssäkerhetsverket får bestämma att länsstyrelsen ska utföra inspektionen.

På områden som omfattas av hemfriden får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten får anlita sakkunniga vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för inspektio-

nen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för inspektionen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

30 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om det vid en inspektion eller annars konstateras att en privat veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 26—28 §, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom beslut åläggja tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

31 §

Avbrytande av verksamheten

Om en privat veterinärtjänsteproducents verksamhet inte uppfyller kraven enligt 26—28 § och bristerna eller missförhållandena inte har avhjälpits trots ett föreläggande enligt 30 § och om verksamheten kan medföra allvarlig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket avbryta verksamheten tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Ett beslut om att avbryta verksamheten ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpits så att verksamheten inte längre behöver avbrytas.

32 §

Vite och hot om tvångsutförande eller avbrytande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande enligt 30 § med vite, med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller med hot om avbrytande av verksamheten. I ärenden som gäller vite, hot om

tvångsutförande och hot om avbrytande iakttas viteslagen (1113/1990).

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över privata veterinärtjänsteproducenter. Länsstyrelserna behandlar uppgifterna i registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den privata veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Länsstyrelsen och kommunen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter ur registret som är nödvändiga för deras tillsynsuppgifter enligt denna lag.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

34 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att lämna handräckning vid inspektioner enligt 29 § ingår i 40 § i polislagen (493/1995).

35 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i kommunala myndigheters beslut finns i kommunalagen (365/1995).

Bestämmelser om sökande av ändring i Livsmedelssäkerhetsverkets beslut finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 30 eller 31 § ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärinstansen förordnar om något annat.

36 §

Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om tystnadsplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Utan hinder av tystnadsplikten får uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden lämnas ut

1) till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppgifter enligt denna lag,

2) till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av brott enligt 5 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987), och

3) till utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

37 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009. Genom denna lag upphävs veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) jämte ändringar.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till veterinärvårdslagen som gällde vid

ikraftträdandet av denna lag ska denna lag tillämpas i dess ställe.

Veterinärvårdsförordningen (1039/1990) som utfärdats med stöd av den lag som upphävs förblir dock i kraft tills den upphävs särskilt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

38 §

Övergångsbestämmelser

Samarbetsområdena ska inleda sin verksamhet senast vid ingången av 2013.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett sådant program som avses i 8 § och länsstyrelsen en sådan plan som avses i 9 § inom ett år ef-

ter lagens ikraftträdande. Kommunen ska utarbeta en sådan plan som avses i 10 § inom två år efter lagens ikraftträdande.

Kommunen ska ordna med de tjänster som avses i 11 och 13 § inom ett år efter lagens ikraftträdande. Till dess ska 8 § i den veterinärvårds- lag som upphävs tillämpas på de veterinärtjänster som kommunen tillhandahåller.

För tillsynsuppgifter som utförs av kommunalveterinären från och med den 1 november 2009 betalas ersättningen enligt 23 § till kommunen. För tillsynsuppgifter som utförts före detta datum har kommunalveterinären rätt att få arvode och ersättning enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 15 § 1 mom., sådant det lyder i lag 424/1994, som följer:

15 §

Av statens medel betalas arvoden samt ersättningar för resekostnader och kostnader som användningen av redskap och förnödenheter föranleder för veterinärer eller andra som på förordnande av en myndighet har fullgjort uppgifter som hör till området för verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om grunderna för och beloppen av arvoden och ersättningar utfär-

das genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om ersättning som ska betalas till kommunen för en uppgift som kommunalveterinären har utfört enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den finns i 23 § i veterinärvårdslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

Lag

om ändring av 59 § i djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 59 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 300/2006, som följer:

59 §

Ersättning till kommunen

Bestämmelser om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verkställt med

stöd av 39 § eller en utredning eller undersökning som kommunalveterinären har utfört med stöd av 48 § finns i 23 § i veterinärvårdslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

Lag

om ändring av 47 § i lagen om transport av djur

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 2006 om transport av djur (1429/2006) 47 § som följer:

47 §

Ersättning till kommunen

Bestämmelser om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för en inspek-

tion som kommunalveterinären verkställt med stöd av 28 och 29 § samt 19 § 1 mom. finns i 23 § i veterinärvårdslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

Helsingfors den 6 oktober 2009